

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

**pentru modificarea și completarea Legii nr. 123/2006 privind statutul
personalului din serviciile de probațiune**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art.1 pct.V din
Legea nr. 138/2010 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță:

**Art. I - Legea nr. 123/2006 privind statutul personalului din serviciile de
probațiune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din
10 mai 2006 se modifică și se completează, după cum urmează:**

1. Titlul actului normativ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Lege privind statutul personalului de probațiune”

2. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Prezenta lege reglementează statutul personalului de specialitate specific
sistemului de probațiune, denumit în continuare personal de probațiune.”

3. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 7. - (1) Personalul din serviciile de probațiune se compune din:

- a) consilieri de probațiune;
- b) șefi ai serviciilor de probațiune, denumiți în continuare șefi serviciu;
- c) inspectori de probațiune, care își desfășoară activitatea în cadrul direcției
de specialitate.

(2) Consilierii de probațiune și inspectorii de probațiune exercită funcții de execuție.”.

4. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. - (1) După criteriul vechimii în probațiune, funcția de consilier de probațiune are 4 grade profesionale, după cum urmează:

- a) consilieri de probațiune debutanți;
- b) consilieri de probațiune gradul III - vechime în probațiune de la un an la 4 ani;
- c) consilieri de probațiune gradul II - vechime în probațiune de la 4 ani la 6 ani;
- d) consilieri de probațiune gradul I - vechime în probațiune peste 6 ani.

(2) Fiecare grad profesional corespunde unui nivel al salariului stabilit prin legea de salarizare.

(3) Prin vechimea în probațiune se înțelege vechimea dobândită prin desfășurarea activității în sistemul de probațiune, în funcțiile de consilier de reintegrare socială și supraveghere a executării sancțiunilor neprivative de libertate, consilier de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor, consilier de probațiune, șef al serviciului de reintegrare socială a infractorilor și supraveghere a executării sancțiunilor neprivative de libertate, șef al serviciului de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor, șef al serviciului de probațiune, inspector de reintegrare socială a infractorilor și supraveghere a executării sancțiunilor neprivative de libertate, inspector de protecție a victimelor și reintegrare socială a infractorilor, inspector de probațiune sau, după caz, de director al direcției de specialitate.

(4) Prin vechime în specialitate se înțelege vechimea în specialitatea diplomei de licență.”

5. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 10. - (1) Consilierul de probațiune debutant este persoana cu vechime în specialitate mai mică de un an la data numirii în funcție, care îndeplinește un an de stagiul până la definitivare.

(2) Consilierii de probațiune definitivi se împart în 3 grade profesionale, potrivit art. 8 alin. (1) lit. b) - d).

(3) Persoanele care la data angajării au cel puțin un an vechime în specialitate vor fi încadrate pe funcția de consilier de probațiune gradul III.

(4) Persoanele încadrate în condițiile de la alin. (3), se pot înscrie la examenul pentru promovare în gradul profesional următor, după ce împlinesc 4 ani de vechime în probațiune.

(5) În cazul în care persoana a mai exercitat anterior funcții în sistemul de probațiune și a părăsit sistemul din motive neimputabile, în situația reangajării beneficiază de recunoașterea vechimii în probațiune.”

6. La articolul 11, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Activitatea consilierului de probațiune debutant este îndrumată de către șeful serviciului de probațiune sau de către consilierul de probațiune care îndeplinește activități de supervizare.”

7. După articolul 13 se introduce un nou articol, art. 13¹, cu următorul cuprins:

„Art. 13¹. - (1) Pentru a ocupa funcția de șef serviciu persoana trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- a) să aibă o vechime în probațiune de cel puțin 3 ani;
- b) să nu fi fost sancționată disciplinar în ultimii 2 ani, prin aplicarea uneia din sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 74 alin. (1) lit. b) - e);
- c) să fi obținut calificativele „bine” sau „foarte bine” la evaluările performanțelor profesionale din ultimii 2 ani;
- d) să fi promovat concursul organizat în condițiile art. 21.

(2) Numirea în funcția de șef serviciu se face prin ordin al ministrului justiției pe un mandat de 4 ani, cu posibilitatea reînvestirii în condițiile prevăzute la alin. (1) lit. b), c) și d).

(3) La încetarea mandatului funcției de șef serviciu, persoana revine pe funcția de consilier de probațiune.

(4) Mandatul prevăzut la alin. (2) se prelungește de drept până la momentul numirii în funcția de șef serviciu a candidatului declarat admis în urma concursului organizat în acest sens.

(5) În situația în care niciun candidat nu a fost declarat admis la concurs, funcția de șef serviciu rămâne vacantă.

(6) Pe perioada vacantării sau a vacantării temporare a funcției de șef serviciu, atribuțiile specifice funcției de conducere vor fi exercitate, prin delegare, de către un consilier de probațiune desemnat conform unei proceduri aprobate prin ordin al ministrului justiției.”

8. La articolul 15, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Împotriva ordinului de revocare din funcție se poate face contestație la instanța judecătorească competentă, potrivit legii.”

9. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. - (1) Inspectorii de probațiune sunt numiți în funcție prin ordin al ministrului justiției, din rândul consilierilor de probațiune gradele profesionale II - I, ținându-se seama de calitățile profesionale, abilitățile de comunicare, tactul în relațiile de serviciu, integritate și obiectivitate, precum și de capacitatea de gestionare a situațiilor de criză.

(2) Pentru a fi numită în funcția de inspector de probațiune, persoana trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să nu fi fost sancționată disciplinar în ultimii 2 ani, prin aplicarea uneia din sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 74 alin. (1) lit. b) - e);

b) să fi obținut calificativele „bine” sau „foarte bine” la evaluările performanțelor profesionale din ultimii 2 ani;

c) să fi promovat concursul organizat în condițiile art. 21.”

10. La articolul 17, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) După criteriul vechimii în probațiune, funcția de inspector de probațiune are două grade profesionale, după cum urmează:

a) inspector de probațiune gradul II cu o vechime în probațiune de la 4 ani la 6 ani;

b) inspector de probațiune gradul I cu o vechime în probațiune de peste 6 ani.”

11. După articolului 20 se introduce un nou articol, art. 20¹, cu următorul cuprins:

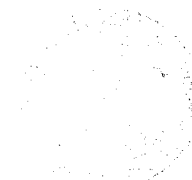
„Art. 20¹. - (1) Cetățeanul unui stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, care a dobândit calitatea de consilier de probațiune în statul membru de origine sau de proveniență, poate solicita recunoașterea calificării sale profesionale.

(2) În vederea recunoașterii calificării profesionale, solicitantul va trebui să susțină un test de verificare a cunoștințelor de limbă română și o probă de aptitudini.

(3) Procedura de testare a cunoștințelor de limbă română și de desfășurare a probei de aptitudini, precum și modalitatea de repartizare pe o funcție vacantă se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(4) Persoana căreia i s-a recunoscut calificarea profesională în condițiile alin. (1)-(3) va fi încadrată pe gradul profesional corespunzător vechimii în calificarea recunoscută.

(5) Persoana prevăzută la alin. (4) care exercită profesia de consilier de probațiune în România, are toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru această profesie.

(6) Prevederile prezentului articol se completează cu dispozițiile Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Dispozițiile prezentului articol sunt aplicabile și cetățenilor Confederației elvețiene.”

12. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. - Condițiile de organizare și desfășurare a concursurilor pentru numirea în funcțiile de inspector de probațiune și șef al serviciului de probațiune se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.”

13. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. - Data, locul, precum și tematica examenului de definitivare în funcție se publică pe pagina electronică a Ministerului Justiției și se afișează la sediul serviciilor de probațiune cu cel puțin 60 de zile înainte de data organizării acestuia.”

14. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. - Condițiile de organizare și desfășurare a examenului de definitivare în funcție se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.”

15. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art 27. - (1) Rezultatele examenului de definitivare în funcție se publică pe pagina electronică a Ministerului Justiției și se afișează la sediul serviciilor de probațiune, întocmindu-se un proces-verbal privind data și ora afișării acestora.

(2) Candidații nemulțumiți de rezultate pot formula contestație, la Ministerul Justiției, în termen de 48 de ore de la afișarea rezultatelor pe pagina electronică a Ministerului Justiției.

(3) Contestațiile se soluționează în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea acestora, iar rezultatele se publică pe pagina electronică a Ministerului Justiției și se afișează la sediul serviciilor de probațiune.”

16. La articolul 28, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Neprezentarea nejustificată a consilierilor de probațiune debutanți la examenul de definitivare în funcție sau respingerea acestora la două sesiuni atrage eliberarea din funcție.”

17. Articolul 30 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. - Promovarea în gradele I și II a personalului serviciilor de probațiune, precum și promovarea în gradul I a inspectorilor de probațiune se fac pe bază de examen, în raport cu vechimea în probațiune, competența profesională și cu rezultatele obținute în activitate, dovedite pe baza evaluării anuale a performanțelor profesionale.”

18. La articolul 31, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Vechimea în probațiune necesară pentru prezentarea la examenul de promovare în grade profesionale este cea prevăzută la art. 8 și 17.”

19. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. - Data și locul susținerii examenului de promovare, precum și tematica, actele necesare înscrierii, termenul de depunere a acestora se publică pe pagina electronică a Ministerului Justiției și se afișează la sediul serviciilor de probațiune cu cel puțin 60 de zile înainte de data organizării acestuia.”

20. Articolul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. - (1) Condițiile de organizare și desfășurare a examenului de promovare în grade profesionale se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(2) Prevederile art. 29 alin. (1) se aplică în mod corespunzător.”

21. Articolul 34 se abrogă.

22. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. - (1) Formarea profesională a personalului din serviciile de probațiune se realizează prin următoarele forme:

- a) participarea la cursuri organizate de Ministerul Justiției sau la alte cursuri de formare profesională în domeniu;
- b) stagii profesionale de adaptare la cerințele postului;
- c) stagii de practică și specializare;
- d) procesul de supervizare.

(2) Personalul de probațiune beneficiază de formare inițială după numirea în funcție.”

23. După articolul 38 se introduc trei noi articole, art. 38¹, art. 38² și art. 38³, cu următorul cuprins:

„Art. 38¹. - (1) Formarea personalului de probațiune se realizează cu precădere prin intermediul formatorilor din sistemul de probațiune care pot colabora, atunci când este cazul, cu alți specialiști în domeniu.

(2) Formatorii sunt persoane care își desfășoară activitatea în cadrul sistemului de probațiune și sunt desemnați de Direcția de probațiune pe baza unei proceduri de selecție aprobată prin ordin al ministrului justiției.

(3) Pentru îndeplinirea rolului de formator, persoana desemnată va fi remunerată prin raportare la salariul de bază stabilit potrivit legii, proporțional cu numărul de ore lucrate în calitate de formator.

Art. 38². - (1) Supervizarea, ca proces de formare internă inițială și continuă a personalului de probațiune, contribuie la îmbunătățirea și menținerea abilităților profesionale în vederea adaptării la standardele de lucru în domeniu probațiunii.

(2) Activitatea de supervizare se realizează de consilieri de probațiune desemnați prin ordin al ministrului justiției.

(3) Procedura de selecție a consilierilor de probațiune care îndeplinesc activități de supervizare, precum și condițiile de organizare și desfășurare a activității de supervizare se stabilesc prin metodologie aprobată prin ordin al ministrului justiției.

(4) Activitatea consilierilor de probațiune care exercită atribuții de supervizare este evaluată o dată la 4 ani de o comisie specială stabilită conform metodologiei de supervizare, în vederea menținerii calității de supervisor de practică.

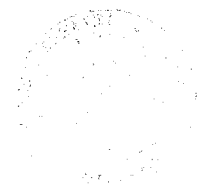
(5) Calitatea de supervisor de practică poate fi retrasă de ministrul justiției, la propunerea directorului direcției de specialitate, în condițiile stabilite prin metodologia activității de supervizare.

Art. 38³. - În domeniul formării profesionale, consilierii de probațiune care îndeplinesc activități de supervizare exercită, în principal, următoarele atribuții:

- a) pregătirea inițială și supervizarea individuală a consilierilor nou angajați;
- b) supervizarea individuală a consilierilor de probațiune care revin în serviciu după o absență mai mare de un an;
- c) supervizarea consilierilor de probațiune care solicită în mod expres includerea în procesul de supervizare;
- d) supervizarea consilierilor de probațiune care obțin calificativul *slab* sau *foarte slab* la evaluarea performanțelor individuale ale personalului de probațiune;
- e) organizează activitatea de formare la nivelul serviciului de probațiune prin derularea unor cursuri de pregătire pe diferite teme, în acord cu nevoile de formare ale personalului.”

24. La articolul 39, alineatele (3), (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În situația în care personalul de probațiune urmează să fie inclus în programe de formare profesională, pe cheltuiala angajatorului, Ministeriul Justiției poate solicita asumarea de către beneficiarul programului de formare a unui angajament scris.

(4) Prin angajamentul prealabil scris prevăzut la alin. (3) se stabilește, cu luarea în considerare a costurilor și a duratei formării, termenul pentru care persoana se obligă să își desfășoare activitatea în cadrul sistemului de probațiune, ulterior formării.

(5) În cazul în care persoana este eliberată din funcție înainte de expirarea termenului stabilit potrivit alin. (4), din inițiativa sa ori din motive care îi sunt imputabile, aceasta va suporta integral cheltuielile de școlarizare și celelalte cheltuieli de participare.”

25. La articolul 40, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

„(5) Personalul de probațiune poate fi delegat într-o funcție de conducere, cu acordul acestuia. Pe perioada delegării într-o funcție de conducere persoana beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru funcția în care este delegat.”

26. La articolul 41, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Detașarea consilierilor de probațiune se dispune în interesul serviciului în care urmează să își desfășoare activitatea persoana, la propunerea directorului direcției de specialitate, pentru o perioadă de cel mult un an.

(2) Detașarea poate fi prelungită pentru motive obiective, care impun prezența persoanei la serviciul la care s-a dispus detașarea, cu acordul acesteia, din 6 în 6 luni. Dacă nu există acordul persoanei, durata maximă a detașării este de un an.”

27. La articolul 41, alineatele (4) și (5) se abrogă.

28. Articolul 43 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. - (1) Transferul personalului din serviciile de probațiune între serviciile de probațiune se aprobă, la cererea acestuia, de ministrul justiției, cu avizul directorului Direcției de probațiune și al șefilor serviciilor de probațiune implicate.

(2) Transferul se face într-o funcție echivalentă cu funcția deținută.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), inspectorul de probațiune poate fi transferat, la cerere, pe funcția de consilier de probațiune, cu respectarea prevederilor alin. (1).

(4) Inspectorul de probațiune transferat pe o funcție de consilier de probațiune, va fi încadrat pe gradul de consilier de probațiune corespunzător vechimii în probațiune.”

29. Articolul 44 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. - (1) Delegarea, detașarea și transferul se dispun prin ordin al ministrului justiției. Delegarea și detașarea se revocă prin ordin al ministrului justiției.

(2) Condițiile și procedura delegării, detașării și transferului se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.”

30. La Capitolul IV, denumirea Secțiunii a 2-a se modifică și va avea următorul cuprins: „Suspendarea raporturilor de muncă și eliberarea din funcție a personalului de probațiune”.

31. La articolul 45, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Suspendarea raporturilor de muncă ale personalului de probațiune poate interveni de drept, prin acordul părților sau prin actul unilateral al angajatorului sau al angajatului, în condițiile legii.

(2) Suspendarea raporturilor de muncă are ca efect suspendarea prestării muncii de către personalul de probațiune și a plății drepturilor de natură salarială.”

32. La articolul 45, alineatul (3) se abrogă.

33. Articolul 46 se abrogă.

34. Articolul 47 se abrogă.

35. Articolul 49 se abrogă.

36. Articolul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 50. - (1) Suspendarea raporturilor de muncă și reluarea activității se dispun sau se constată prin ordin al ministrului justiției care se comunică persoanei în termen de 5 zile lucrătoare de la data emiterii.

(2) Pe perioada suspendării postul se păstrează.”

37. Articolul 51 se abrogă.

38. La articolul 52 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:

„f) incapacitatea profesională dovedită pe baza evaluării anuale a performanțelor profesionale individuale;”

39. La articolul 54, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Ordinul ministrului justiției de eliberare din funcție se comunică persoanei în cauză și trebuie să conțină, în mod obligatoriu, motivele care determină eliberarea din funcție și, după caz, durata preavizului.

(3) Împotriva ordinului de eliberare din funcție se poate face contestație la instanța judecătorească competentă, potrivit legii.”

40. După articolul 57 se introduc două noi articole, art. 57¹ și art. 57², cu următorul cuprins:

„Art. 57¹. - (1) Personalul de probațiune are dreptul la concedii medicale și la alte concedii, în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Personalul de probațiune are dreptul la concediu plătit de 10 zile lucrătoare pentru susținerea examenului de definitivare sau promovare în grade profesionale.

Art. 57². - (1) Personalul de probațiune are dreptul la atribuirea unei locuințe de serviciu dacă, în localitatea unde își desfășoară activitatea, acesta, soțul/soția sau copiii aflați în întreținerea lor nu beneficiază de locuință proprietate personală ori nu li s-a atribuit locuință de către autoritățile administrației publice locale.

(2) Au dreptul la locuință de serviciu și cei delegați, detașați sau transferați în altă localitate decât cea de domiciliu, dacă ei, soțul/soția sau copiii aflați în întreținerea lor nu au în proprietate o locuință în localitatea în care sunt delegați, detașați sau transferați. În acest caz, personalul delegat sau detașat nu mai beneficiază de dreptul prevăzut la art. 42 alin. (1) lit. b).

(3) Personalul de probațiune, inclusiv soțul/soția acestora sau copiii aflați în întreținerea lor, care au înstrăinat o locuință proprietate personală după data numirii în funcție în localitatea în care solicită dreptul prevăzut la alin. (1), nu mai beneficiază de acest drept.

(4) Locuințele de serviciu nu pot fi vândute personalului de probațiune.”

41. Articolul 69 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ART. 69. - Personalului de probațiune îi este interzis:

a) să aibă calitatea de comerciant persoană fizică;

b) să aibă calitatea de membru în organele de conducere, administrare sau control la societăți civile, societăți comerciale, inclusiv bănci sau alte instituții de credit, societăți de asigurare sau financiare, companii naționale, societăți naționale ori regii autonome;

c) să aibă calitatea de membru al unui grup de interes economic.”

42. La articolul 70, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Personalul de probațiune poate ocupa funcții sau îndeplini activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice”.

43. La articolul 70, după alineatul (5) se introduc două noi alineate, alin. (6) și alin. (7), cu următorul cuprins:

„(6) Personalul de probațiune poate ocupa funcții sau îndeplini activități și în alte domenii, în specialitatea diplomei de licență prevăzută la art. 20 alin. (1) lit. f), care nu sunt în legătură cu atribuțiile exercitate în calitate de personal de probațiune, din fișa postului.

(7) Personalul de probațiune este obligat să înștiințeze Direcția de probațiune cu privire la ocuparea unor funcții, prin cumul ori cu privire la îndeplinirea unor activități, în condițiile alin. (5) și (6), pentru verificarea respectării prevederilor referitoare la incompatibilități și interdicții.”

44. La articolul 71, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Inspectorul de probațiune care a participat la realizarea unei inspecții într-un serviciu de probațiune nu va putea să facă parte din comisia de cercetare a abaterilor disciplinare constituită pentru a cerceta fapte constatate cu ocazia desfășurării acelei inspecții.”

45. La articolul 71, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Persoana aflată în una din situațiile de la alin. (1), (2) sau (2¹) este obligată să îl înștiințeze în scris despre aceasta pe șeful ierarhic superior, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data luării la cunoștință de existența situației de incompatibilitate.”

46. După articolul 71 se introduce un nou articol, art. 71¹, cu următorul cuprins:

„Art. 71¹. - (1) Personalul de probațiune este în conflict de interese dacă se află în una dintre următoarele situații:

a) este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane aflate în evidența serviciului de probațiune cu care are relații cu caracter patrimonial;

b) interesele sale patrimoniale, ale soțului, ale rudelor sale ori ale afinilor săi de până la gradul IV inclusiv pot influența deciziile pe care trebuie să le ia în exercitarea funcției.

(2) Prevederile art. 71 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.”

47. La articolul 74 alineatul (1), litera f) se abrogă.

48. La articolul 74, alineatul (4) se abrogă.

49. Articolul 75 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 75. - (1) Sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 74 alin. (1) lit. a) se poate aplica direct de către șeful serviciului, pentru consilierii de probațiune sau de directorul direcției de specialitate, pentru șefii serviciilor și inspectorii de probațiune, în termen de 30 de zile calendaristice de la data luării la cunoștință despre săvârșirea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 1 an de la data săvârșirii faptei.

Dacă în raport de gravitatea faptei apreciate ca fiind abatere, șeful serviciului de probațiune sau, după caz, directorul direcției de specialitate consideră că se impune aplicarea unei alte sancțiuni disciplinare, în termen de 30 de zile de la data luării la cunoștință despre săvârșirea abaterii disciplinare sesizează direcția de specialitate sau, după caz, ministrul justiției, în vederea constituirii comisiei de disciplină.

(2) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 74 alin. (1) lit. b) - e) se aplică de ministrul justiției, la propunerea comisiei de disciplină. Comisiile de disciplină se constituie, prin ordin al ministrului justiției, din reprezentanți ai direcției de specialitate. Dacă procedura cercetării disciplinare se desfășoară față de un inspector de probațiune, din comisie face parte și un reprezentant al Direcției resurse umane din cadrul Ministerului Justiției.

(3) Modul de desfășurare a activității comisiei de disciplină se stabilește prin regulament aprobat prin ordin al ministrului justiției.

(4) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 74 alin. (1) lit. b) - f) nu pot fi aplicate decât după cercetarea prealabilă a faptei săvârșite.

(5) Persoana supusă cercetării disciplinare prealabile va fi convocată în scris în fața comisiei de disciplină, în vederea audierii, precizându-se obiectul, data, ora și locul întrevederii. Audierea trebuie consemnată în scris sau înregistrată audio, sub sancțiunea nulității.

(6) În cadrul cercetării se vor stabili faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, existența sau inexistența vinovăției, orice alte date concludente.

(7) În cursul cercetării disciplinare prealabile, persoana cercetată are dreptul să formuleze și să susțină toate apărările în favoarea sa, aducând toate probele pe care le consideră necesare. Ea are dreptul să cunoască toate actele cercetării.

(8) Refuzul persoanei cercetate de a colabora la derularea cercetării disciplinare prealabile se constată prin proces-verbal și nu împiedică finalizarea acesteia.

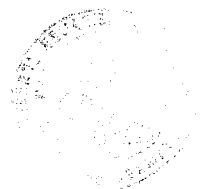
(9) Cercetarea disciplinară prealabilă se finalizează prin propunerea comisiei adresată ministrului justiției privind aplicarea sau neaplicarea unei sancțiuni disciplinare, avându-se în vedere criteriile prevăzute la art. 74 alin. (3).

(10) La propunerea comisiei de disciplină, ministrul justiției aplică, prin ordin, una din sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 74 alin. (1), în termen de 30 de zile calendaristice de la data înregistrării propunerii, dar nu mai târziu de 1 an de la data săvârșirii faptei.”

50. Articolul 76 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 76. - (1) Ordinul sau decizia prin care s-a aplicat sancțiunea disciplinară se comunică persoanei sancționate în termen de 5 zile de la data emiterii.

(2) Împotriva sancțiunii disciplinare aplicate potrivit prevederilor art. 75 alin. (1), persoana în cauză poate face contestație la directorul direcției de specialitate sau, în cazul în care sancțiunea a fost aplicată de directorul Direcției de

probațiune, la ministrul justiției, în termen de 30 de zile de la comunicarea deciziei prin care s-a aplicat sancțiunea. Soluționarea contestației se face în termen de 30 de zile de la depunerea acesteia.

(3) Ordinul sau decizia de sancționare se atașează dosarului profesional al angajatului.

(4) Persoana nemulțumită de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței de judecată competente, potrivit legii.”

Art. II. - Personalul care, la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe este încadrat pe funcțiile de consilier de probațiune, șef serviciu și inspector de probațiune se consideră că îndeplinește condițiile legale pentru ocuparea funcțiilor în care este numit și își păstrează gradul profesional deținut.

Art. III. – Personalul încadrat în funcția de șef serviciu se consideră investit în funcție pe un mandat de 4 ani, de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.

Art. IV. – În cuprinsul legislației, expresiile „personal din serviciile de probațiune” sau, după caz „angajații din serviciile de probațiune” se înlocuiesc cu expresia „personal de probațiune”, cu excepția situațiilor în care prevederea legală are în vedere doar personalul serviciilor de probațiune organizate pe lângă fiecare tribunal.

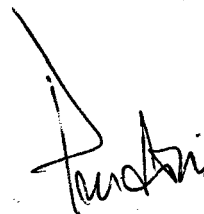
Art. V. - Prezenta ordonanță transpune prevederile Directivei 2005/36/CE din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 255 din data de 30 septembrie 2005.

Art. VI – Legea nr. 123/2006 privind statutul personalului din serviciile de probațiune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 10 mai 2006, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, se va republica, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă

numerotare.

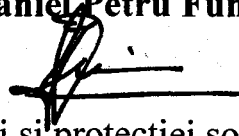
Contrasemnează:

Ministrul justiției
Cătălin Marian Predoiu

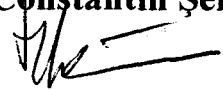
Ministrul educației, cercetării, tineretului și
sportului

Daniel Petru Funeriu

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale

Mihai Constantin Șeitan

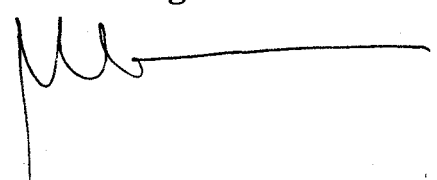

Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene

Bogdan Mănoiu

Ministrul finanțelor publice
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 25.08.2010

Nr. 26

